

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/725/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7813208947
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Duditš
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7813208947.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Duditša a sudkýň Mgr. Angeliky Sopoligovej a JUDr. Zuzany Matyiovej v právnej veci žalobcu U.. A. O., E.. XX.XX.XXXX, I. K. A., E. P. XXXX/XX, proti žalovaným: 1/ A.. S. Ď.Q., E.. XX.XX.XXXX, I. Z., Ž. XXX, 2/ Y. Ď.Q., E.. XX.XX.XXXX, I. Z., Ž. XXX, 3/ U.. E. E., E.. XX.XX.XXXX, I. Z., Ž. XXX, v konaní o zaplatenie 2.300,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 10C/33/2014-81 z 28.04.2014 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvého stupňa“) rozsudkom z 28.04.2014 č.k. 10C/33/2014-81 zaviazal žalované v 1., 2. a 3. rade uhradiť žalobcovi 2.300,- eur istiny s 9,00 % ročným úrokom z omeškania od 25.09.2010 do zaplatenia a zmluvnú pokutu vo výške 0,70 eur za každý deň omeškania so zaplatením od 25.09.2010 až do úplného zaplatenia pôžičky a náhradu trov konania vo výške 138,- eur súdneho poplatku, do troch dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením jednej zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť ostatných žalovaných. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

Súd prvého stupňa rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa podanou žalobou domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd prvého stupňa zaviazal žalované v 1., 2. a 3. rade uhradiť mu sumu 2.300,- eur s 9,00 % ročným úrokom z omeškania od 25.09.2010 do zaplatenia a zmluvnú pokutu 5,- eur za každý deň omeškania s platením od 25.09.2010 až do úplného zaplatenia pôžičky spoločne a nerozdielne s tým, že plnením jednej zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť ostatných žalovaných. V odôvodnení žaloby uviedol, že so žalovanou v 1. rade dňa 24.09.2009 uzavrel Zmluvu o pôžičke č. XXXXXX/XXX-X-XXXX, na základe ktorej jej poskytol sumu 2.300,- eur, ktorú sa žalovaná v 1. rade zaviazala splatiť do 24.09.2010. V zmluve o pôžičke bola podľa § 544 Občianskeho zákonníka dohodnutá zmluvná pokuta vo výške 5,- eur za každý deň omeškania s platením, až do úplného splatenia pôžičky. Žalobca zdôraznil, že pôžičku poskytol medzi dvomi občanmi, pričom nie je nebankový subjekt. Pôžička navyše nebola úročená a žalobca vyčkal maximálnu dobu so splatením a žalobu podal len z dôvodu, aby nárok nebol premlčaný. Plnenie zo zmluvy o pôžičke bolo zároveň zabezpečené ručením ručiteľov a to žalovanými v 2. a 3. rade

Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní, vec právne posúdil podľa § 657 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 548 ods. 1 OZ, § 544 ods. 1, 2 OZ, § 545a OZ a uviedol, že v konaní bolo preukázané,

že žalobca poskytol žalovanej v 1. rade pôžičku, ktorú žalovaná v 1. rade v dohodnutej dobe nevrátila a neurobila tak ani do vyhlásenia rozsudku. V zmysle ust. § 657 OZ, keďže nárok žalobcu pozostáva zo zaplatenia istiny 2.300,- eur titulom pôžičky a žalované v 2. a 3. rade pristúpili k zmluve o pôžičke ako ručiteľky, súd prvého stupňa zaviazal žalovanú v 1. rade, taktiež aj žalované v 2. a 3. rade uhradiť žalobcovi dlh vo výške 2.300,- Sk v zmysle § 546 a nasl. Občianskeho zákonníka. Uviedol, že nárok žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania sa opiera o ust. § 517 ods. 2 OZ a keďže žalovaná v 1. rade mala vrátiť dlh do 24.09.2010, od 25.09.2010 je v omeškaní, a preto súd prvého stupňa jej priznal aj príslušenstvo istiny pozostávajúce z úrokov z omeškania v zákonnej výške 9 % k prvému dňu omeškania.

Žalobca si uplatňoval aj zmluvnú pokutu vo výške 5,- eur denne od 25.09.2010 do úplného zaplatenia pôžičky. Súd prvého stupňa konštatoval, že v percentuálnom vyjadrení tak predstavuje zmluvná pokuta 0,217 % denne z požičanej sumy, čo za rok je 79,2 % z požičanej sumy. Preto mal za to, že takáto výška zmluvnej pokuty je neprimeraná k výške zabezpečenej pohľadávky a pristúpil k primeranému zníženiu. Vychádzal z toho, že žalobca poskytol žalovanej v 1. rade bezúročnú pôžičku vo výške 2.300,- eur na jeden rok, ktorú žalovaná v 1. rade nespĺnila ani čiastočne v priebehu nasledujúcich troch rokov po splatnosti. Z toho vyplýva jej nezodpovedné správanie. Súd prvého stupňa prihliadol aj na osobné a majetkové pomery žalovaných v 1. a 3. rade a vychádzal z veku, zdravotného stavu a príjmu žalovaných, ktorých súd, keďže sú v materiálnej núdzi oslobodil od platenia súdnych poplatkov. Uvedená skutočnosť ale nemá vplyv na posúdenie úhrady zmluvnej pokuty. Preto ďalej súd prvého stupňa pri úvahe aká je primeraná výška zmluvnej pokuty vychádzal zo skutočnosti, že žalobca nie je subjektom, ktorý by vykonával podnikateľskú činnosť pri poskytovaní úverov a prihliadal aj na jeho možný ušlý zisk v tom smere, že po splatnosti dlhu by mohol získať úroky z vkladu v peňažnom ústave, resp. mohol poskytnúť pôžičku za dohodnutý úrok, čím mu po splatnosti pôžičky vzniká ušlý zisk v podobe výnosu z poskytnutej sumy 2.300,- eur. Vzhľadom na to dospel k záveru, že primeraná zmluvná pokuta je vo výške 0,70 eur denne, čo je percentuálne vyjadrenie 0,03 % denne z istiny a ročne 10,95 % z istiny. Vychádzal aj z toho, že s pripočítaním priznaného úroku z omeškania bude mať žalobca z titulu sankcií za nevrátenie dlžnej sumy včas, nárok na úhradu vo výške 19,95 % ročne z požičanej sumy, ako súčet ročného úroku z omeškania a dennej zmluvnej pokuty. Takúto výšku zmluvnej pokuty súd prvého stupňa považoval za primeranú aj vzhľadom na to, že sa jednalo o pôžičku medzi občanmi, s prihliadnutím na osobné a majetkové pomery žalovaných v 1. až 3. rade. Preto v prevyšujúcej časti, ohľadom zmluvnej pokuty, žalobu zamietol.

Súd prvého stupňa nepriznal žalovaným v 1. až 3. rade možnosť splácať dlh v splátkach v zmysle ust. § 160 ods. 1 O.s.p. z dôvodu, že ponúkali nízke splátky vo výške 10,- až 20,- eur mesačne, ktorými by nestíhali platiť ani úroky z omeškania, resp. zmluvné pokuty, bolo by to neefektívne, lebo dlh by narastal a nie sa znižoval.

O náhrade trov konania rozhodol v zmysle § 142 ods. 3 O.s.p. a priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške zaplateného súdneho poplatku v celom rozsahu z dôvodu, že bol len v nepatrnej časti neúspešný a to ohľadom príslušenstva pohľadávky.

Proti rozsudku vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti podal včas odvolanie žalobca. Žalobca podľa obsahu odvolanie odôvodnil podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p., t.j. že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že podstatnou črtou zmluvnej pokuty je jej sankčná povaha s odkazom na jej všeobecnú úpravu v zmysle ust. § 540 až § 540a Občianskeho zákonníka. Mal za to, že zmluvná pokuta vo všeobecnosti spĺňa funkciu paušalizovanej náhrady škody a Občiansky ani Obchodný zákonník neurčujú maximálnu výšku zmluvnej pokuty. Primeranosť dohodnutej výšky zmluvnej pokuty je tak potrebné posúdiť s prihliadnutím na celkové okolnosti úkonu, jeho pohnútky a účel, ktorý zmluvná pokuta sledovala. Spornosť výšky zmluvnej pokuty treba posúdiť s prihliadnutím aj na konkrétny prípad a to najmä na dôvody, ktoré viedli k dojednaniu zmluvnej pokuty a na význame a hodnote tohto zabezpečovacieho inštitútu a povinnosti. Oprávnenému vznikne právo na zaplatenie zmluvnej pokuty vtedy, ak nastane okolnosť, ktorá zabezpečuje hlavný záväzok, proti tejto okolnosti. Občiansky zákonník novelizáciou od 01.01.2008 participuje aj na možnosti súdu neprimerane vysokú zmluvnú pokutu znížiť, ale len na návrh účastníka konania, nie ex offio, pričom zákon dáva určité smernice na základe akých kritérií má pri uplatnení svojho moderačného práva rozhodnúť. K inštitútu

dobrych mravov je možné prihliadnuť aj v prípade dojednaní výšky úrokov v zmluve o pôžičke podľa § 658 OZ, ktorá už nie je limitová právnymi predpismi ako tomu bolo niekedy, či pri dojednaní zmluvnej pokuty. Odkazoval na citované rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. MOBdo V/4/2003 (judikát č. 92/2004) a rozsudok Krajského súdu Nitra z 13.10.2010 sp. zn. 15Cob/194/2010. Ďalej mal za to, že výška zmluvnej pokuty musí byť určená v rozsahu zákonov Slovenskej republiky a hoci zmluva o pôžičke nie je úverovou zmluvou, výšku zmluvnej pokuty žalobca určil v zmluve o pôžičke podľa nariadenia vlády SR č. 238/2008 Z.z., ktoré nadobudlo účinnosť dňa 01. júla 2008, ktorým sa ustanovuje výška, ktorá nesmie prevýšiť odplatu za poskytnutie spotrebiteľského úveru. Odkazoval na ust. § 3 ods. 10 zákona o spotrebiteľských úveroch, kde odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nesmie prevýšiť sumu, ktorá zodpovedá dvojnásobku priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov pre príslušný typ spotrebiteľského úveru platnej ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zverejnenej podľa § 7a ods. 2 zákona. Súčasne nesmie prevýšiť sumu, ktorá zodpovedá štvornásobku hodnoty váženého priemeru priemerných hodnôt ročnej percentuálnej miery nákladov a priemernej úrokovej miery na všetky typy spotrebiteľských úveroch platnej ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zverejnenej podľa § 7a ods. 2 zákona. Podľa hore uvedeného Nariadenia vlády Slovenskej republiky maximálna výška odplaty v percentách na dve desatinné miesta tak nesmie prevýšiť sumu 46,08 %, ktorá zodpovedá dvojnásobku priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov pre príslušný typ spotrebiteľského úveru platnej ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zverejnenej podľa § 7a ods.2 zákona. S poukazom na špecifikované výpočty výšky odplaty, úroku z omeškania, ako aj zmluvnej pokuty, buď vo výške 2,30 eur za deň omeškania a pri platných zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených za druhý štvrtrok 2009 vo výške 4,14 eur za každý deň omeškania. Vzhľadom na hore uvedené skutočnosti navrhoval, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že zaviazal žalované v 1., 2. a 3. rade zaplatiť žalobcovi sumu 2.300,- eur s 9 % ročným úrokom z omeškania z dlžnej sumy od 25.09.2010 do zaplataenia a zmluvnú pokutu vo výške 2,- eur za každý deň omeškania od 25.09.2010 až do úplného zaplataenia pôžičky a prizná náhradu trov konania vo výške 138,- eur pozostávajúcu zo zaplataeného súdneho poplatku, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením jednej zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť ostatných žalovaných.

Žalované v 1., 2. a 3. rade sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrili.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podal žalobca v zákonnej lehote, preskúmal napadnutý výrok rozsudku bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O.s.p. a rozsudok, v súlade s ust. § 156 ods. 1 O.s.p. verejne vyhlásil potom, čo miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku dňa 30.07.2015 o 9.00 hod. v pojednávacej miestnosti č. 221/II. poschodie oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach dňa 17.07.2015.

Odvolateľ v podanom odvolaní uplatnil odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., t.j. že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci (odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.) je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie). O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd použil na správne zistený skutkový stav nesprávny právny predpis, alebo aplikoval správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil, príp. vtedy, ak z preukázaných skutočností vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov.

Súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním náležite zistil skutkový stav a svoje rozhodnutie založil na skutkových zisteniach, ktoré z tohto dokazovania vyplynuli a prihliadol na všetky skutočnosti, ktoré za konania vyšli najavo. Vykonané dokazovanie vyhodnotil podľa zásad uvedených v § 132 O.s.p.; t.j. každý dôkaz hodnotil jednotlivito a všetky dôkazy v ich vzájomných súvislostiach a pritom starostlivo prihliadol na všetko, čo vyšlo počas konania najavo včítane toho, čo uviedli účastníci.

Rozhodnutiu súdu prvého stupňa teda nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu a ani to, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov nevyplývajú a ani nevyšli za konania najavo, aby opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo, žeby v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne aby výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 133 až § 135 O.s.p. alebo, aby na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne interpretoval.

Odvolačný súd preto dospel k záveru, že je tu dôvodne uplatnený odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.

Odvolačný súd konštatuje, že vecne správne, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.). Odvolací súd uvádza, že žalobca v odvolaní argumentuje skutočnosťami uvádzanými už v konaní pred súdom prvého stupňa, s ktorými sa súd prvého stupňa náležite a správne vysporiadal.

K dôvodom odvolania odvolací súd uvádza nasledovné:

Je nesporné, že medzi žalobcom a žalovanou v 1. rade bola uzavretá Zmluva o pôžičke č. XXXXXX/XXX-X-XXXX zo dňa 24.09.2009, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanej v 1. rade sumu 2.300,- eur a ktorú sa žalovaná v 1. rade zaviazala splatiť do 24.09.2010. Splnenie zo zmluvy o pôžičke bolo zabezpečené ručením ručiteľov - žalovanými v 2. a 3. rade a v zmluve o pôžičke bola podľa § 544 Občianskeho zákonníka dohodnutá zmluvná pokuta vo výške 5,- eur za každý deň omeškania s platením, až do úplného splatenia pôžičky. Treba zdôrazniť, že pôžičku poskytol žalobca ako nebankový subjekt.

Žalobca podal odvolanie voči napadnutému rozsudku vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, a to z dôvodu, že žalobca si uplatňoval zmluvnú pokutu vo výške 5,- eur za každý deň omeškania s platením a súd vzhľadom na neprimeranosť navrhovanej výšky zmluvnej pokuty priznal žalobcovi zmluvnú pokutu vo výške 0,70 eur denne.

Zmluvná pokuta je zabezpečovací prostriedok v zmluvných vzťahoch a ide o paušalizovanú náhradu škody, ktorej zaplata sa môže oprávnená osoba domáhať v prípade porušenia zmluvnej povinnosti druhou stranou, a to bez toho, aby musel byť preukázaný vznik a výška škody. Zmluvná pokuta je zmluvou určená peňažná suma, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi, alebo veriteľ dlžníkovi, ak dôjde k porušeniu povinnosti, ktoré na seba zmluvou prevzali, a to aj vtedy, keď porušením povinnosti veriteľovi alebo dlžníkovi žiadna škoda nevznikla. Jej funkcia spočíva v hrozbe majetkovej sankciou dlžníka v prípade, keď záväzok nesplní riadne a včas a tým má viesť dlžníka k včasnému a riadnemu plneniu záväzkov. Účelom zmluvnej pokuty je donútiť dlžníka hrozbou majetkovej sankcie k riadnemu splneniu záväzku. Zároveň má sankčný charakter, lebo účastníka, ktorý poruší zmluvnú povinnosť, trestá nepriaznivým následkom v podobe vzniku ďalšej povinnosti zaplatiť peňažnú čiastku v dohodnutej výške. Dohoda o zmluvnej pokute a jej výške je zásadne vecou vzájomnej dohody strán zmluvy. Neznamená to však, že by mohla byť v každom jednotlivom prípade zmluvná pokuta dohodnutá v neobmedzenej výške. Zákon výšku zmluvnej pokuty výslovne neupravuje, avšak umožňuje zmluvnú pokutu znížiť, prípadne posúdiť platnosť dohody o zmluvnej pokute z hľadiska súladu s dobrými mravmi.

Právna úprava zmluvnej pokuty je obsiahnutá v Občianskom zákonníku (§ 544 - § 545a) a pre obchodné vzťahy doplnená v Obchodnom zákonníku (§ 300 - § 302). Zmluvná pokuta postihuje dlžníka v prípade nesplnenia zabezpečenej povinnosti a vždy musí byť dohodnutá písomne. Občiansky zákonník ako aj Obchodný zákonník nijako priamo neobmedzujú maximálnu výšku zmluvnej pokuty. Treba povedať, že každý jednotlivý prípad je natoľko individuálny a špecifický, že všeobecné ohraničenie výšky zmluvnej pokuty nie je v podstate možné. Limitovať výšku zmluvnej pokuty v jednotlivých konkrétnych prípadoch však môže predovšetkým súlad dohody o zmluvnej pokute s niektorými všeobecnými požiadavkami zákona. V tomto smere možno predovšetkým uviesť § 39 OZ, ktorý tak pre občianskoprávne vzťahy, ako

aj pre obchodnoprávne vzťahy ustanovuje požiadavku súladu právneho úkonu s dobrými mravmi. Ak by teda výška zmluvnej pokuty v konkrétnom prípade odporovala dobrým mravom, išlo by o neplatnosť právneho úkonu, a to neplatnosť absolútnu. Pre neurčitosť pojmu dobré mravy aj toto obmedzenie výšky zmluvnej pokuty môže spôsobiť aplikačné problémy.

Možným následkom nevyváženosti výšky zmluvnej pokuty v pomere k významu a hodnoteniu zabezpečeného záväzku môže byť zníženie výšky tejto pokuty na primeranú sumu súdom. Spočíva v tom, že súd môže na návrh účastníka konania rozhodnúť, že zmluvnú pokutu neprizná v celej výške dohodnutej stranami, aj keď veriteľovi na zaplatenie zmluvnej pokuty podľa zmluvy vznikol nárok.

Pri posudzovaní výšky zmluvnej pokuty je vždy potrebné posudzovať individuálne každý jednotlivý prípad a nemožno vyvodit' žiadnu zásadu, ktorá by všeobecne určovala, akú výšku môže denne, mesačne, ročne, celkovo či v pomere k hodnote zabezpečovaného záväzku zmluvná pokuta dosiahnuť. Aj v prípade, keď zmluvná pokuta mnohonásobne presiahne hodnotu zabezpečovanej povinnosti, nemusí ísť o rozpor s dobrými mravmi a ani o rozpor so zásadami poctivého obchodného styku. Podstatné je, že pokuta, ktorá zahŕňa všetky škody, ktoré možno rozumne v danom konkrétnom vzťahu s porušením povinnosti očakávať, má dostatočnú, nie však neprimeranú, motivačnú výšku a pre prípad nesplnenia povinnosti okrem odškodnenia primerane trestá.

Odvolací súd uvádza, že v danej veci súd prvého stupňa využil moderačné právo a navrhovanú zmluvnú pokutu 5,- eur denne znížil na 0,70 eur denne, čo predstavuje v percentuálnom vyjadrení 0,03 % denne z istiny a ročne 10,95 % z istiny.

Odvolací súd konštatuje, že úvaha súdu o primeranej výške zmluvnej pokuty vychádza z vyššie uvedených skutočností a v danom prípade predovšetkým z toho, že dohodnutá výška zmluvnej pokuty 5,- eur denne je nadhodnotená, nie primeraná, preto súd prvého stupňa správne pristúpil k jej zníženiu. Navyše z podaní žalovaných je zrejmé, že vzhľadom na svoju finančnú situáciu, zdravotné, ako aj rodinné problémy, bližšie odôvodnené v odôvodnení napadnutého rozsudku nie sú schopné uhrádzať pravidelne svoj dlh žalobcovi, či už titulu hlavného ako aj ručiteľského záväzku, preto súd prvého stupňa správne pristúpil k zníženiu výšky zmluvnej pokuty na 0,03 % denne z istiny. Vychádzal pritom správne z výšky pôžičky 2.300,- eur, lehoty jej splatnosti a taktiež priznanej sankcie v prospech žalobcu v podobe úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne. Vzhľadom na túto skutočnosť aj odvolací súd považoval výšku zmluvnej pokuty 0,70 eur denne za každý deň omeškania za primeranú v danej veci. Navyše je potrebné zohľadniť aj to, že sa jednalo o pôžičku medzi občanmi.

Odvolací súd na záver poznamenáva, že v odvolacom návrhu žalobca žiadal o priznanie zmluvnej pokuty vo výške 2,- eura denne, čo môže nasvedčovať tomu, že sám uznáva neprimeranosť dojednanej zmluvnej pokuty.

Preto odvolací súd rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti potvrdil v zmysle § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p. s odkazom na ust. § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p. a účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže žalobca, ktorý si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania nebol v odvolacom konaní úspešný a úspešní žalovaní si ich náhradu nežiadali.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.